

DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către reprezentantul lui Alexandr Burac, avocatul Igor Chiriac,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de microfinanțare „Direx-Pro” societate cu răspundere limitată împotriva lui Alexandr Burac cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii contractuale, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a lui Alexandr Burac împotriva Organizației de microfinanțare „Direx-Pro” societate cu răspundere limitată cu privire la declararea nulității relative a clauzelor contractului de împrumut și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Organizația de microfinanțare „Direx-Pro” societate cu răspundere limitată, a fost casată hotărârea Judecătorei Ciocana, municipiul Chișinău din 11 iulie 2016 în partea respingerii acțiunii inițiale și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La data de 11 mai 2015, OM „Direx-Pro” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Burac cu privire la încasarea dobânzii contractuale și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 15 iulie 2013, a încheiat cu pârâțul Alexandr Burac contractul de împrumut nr. 16/07/13, conform căruia i-a acordat ultimului un împrumut în mărime de 3 200 lei pe un termen de 10 zile.

Menționează că, conform clauzelor contractului de împrumut enunțat, pârâțul s-a obligat să ramburseze integral împrumutul primit, în termenul stabilit de către părți în pct. 3.2.

Susține că, conform capitolului V al contractului de împrumut, pârâțului i-a fost oferită posibilitatea de a solicita amânarea datei de rambursare a împrumutului cu maxim 15 zile, cu îndeplinirea obligatorie a clauzelor contractuale stipulate în pct.5.1 din contract.

Afirmă că, la data de 24 iulie 2013, pârâțul a depus o cerere suplimentară, prin care a solicitat amânarea termenului de rambursare a împrumutului, pentru a depăși perioada în care înfrunța probleme de ordin financiar, astfel, data scadentă pentru rambursarea împrumutului a devenit 01 august 2013.

Relevă că, în pofida condițiilor obligatorii stipulate în pct. 5.1. al contractului, a acceptat cererea suplimentară a pârâtului privind amânarea termenului de rambursare a împrumutului și a tuturor plăților aferente până la 01 august 2013, însă acesta nu și-a executat obligația de rambursare a sumei, încălcând în mod esențial clauzele contractuale stipulate în pct. 3.2., 3.4., 5.1. și 5.2.

Invocă că, la data de 30 august 2014, a expediat în adresa pârâtului o reclamație, prin care a solicitat executarea benevolă a obligațiilor contractuale, iar la data de 09 septembrie 2014, acesta a rambursat doar suma împrumutată în mărime de 3200 lei, refuzând achitarea dobânzii aferente la contractul de împrumut pe motiv că, fiind vorbitor de limbă rusă, nu i-au fost clare condițiile contractuale.

Declară că, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, a contactat telefonic pârâtul în mod repetat, solicitându-i achitarea sumelor restante într-un termen rezonabil, însă acesta nu și-a executat obligațiile asumate.

Consideră că, în rezultatul nerambursării la scadență a împrumutului, de la pârât urmează a fi încasată plata dobânzii aferente sumei împrumutului și, anume, dobânda aferentă sumei creditului de 1 % pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 12928 lei pentru perioada 01 august 2013 - 09 septembrie 2014 calculată în baza pct. 6.3 al contractului de împrumut și dobânda de întârziere în mărime de 442,74 lei calculată pentru perioada 01 august 2013 - 09 septembrie 2014 în baza art. 619 din Codul civil.

Solicită încasarea din contul pârâtului a sumei de 544 lei, cu titlu de dobândă aferentă sumei împrumutului, a sumei de 12928 lei, cu titlu de dobândă aferentă sumei creditului, a dobânzii de întârziere în mărime de 442,74 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a depus cerere de modificare a pretențiilor, indicând că, la data de 09 septembrie 2014, pârâtul a rambursat doar suma de 3200 lei, însă conform pct. 3.6 al contractului de împrumut, orice plată efectuată de împrumutat în favoarea împrumutătorului va fi destinată în primul rând achitării comisioanelor, penalității, dobânzii de întârziere și dobânzii aferente sumei împrumutului prevăzute de prezentul contract.

Consideră că, împrumutul de 3200 lei nu a fost achitat și, de fapt, dobânda aferentă reală pentru împrumutul acordat este de 20928 lei, însă această sumă este exagerată, astfel, solicită încasarea din contul pârâtului a sumei împrumutate în mărime de 3200 lei, a dobânzii aferente sumei creditului în mărime de 9984 lei calculată conform pct. 6.3 al contractului de împrumut, a penalității de întârziere în mărime de 9000 lei, calculată pentru o perioadă de 180 zile, conform pct. 6.3 al contractului de împrumut și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

La data de 26 iulie 2015, Alexandr Burac a depus cerere reconvențională împotriva OM „Direx-Pro” SRL cu privire la declararea nulității relative a pct. 2.2, 3.1, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că, în baza contractului de împrumut nr. 16/07/13 din 15 iulie 2013, i-a fost acordat un împrumut în mărime de 3200 lei pe un termen de 10 zile, cu o dobândă de 320 lei, iar în baza cererii sale din 24 iulie 2013 a fost prelungit termenul de rambursare a împrumutului cu încă 7 zile și urma să achite o dobândă în mărime de 1% pe zi din suma împrumutului, ceea ce constituie 224 lei.

Menționează că, pentru o perioadă de 17 zile i-a fost calculată o dobândă în mărime de 544 lei, ceea ce constituie 17 % din suma împrumutată, fapt ce contravine prevederilor art. 869 alin. (1) din Codul civil.

Susține că, conform pct. 6.3 al contractului de împrumut, OM „Direx-Pro” SRL a acceptat să primească, iar el a acceptat să plătească dobânzi aferente sumei creditului în mărime de 1% zilnic, inclusiv și după expirarea termenului de acordare a împrumutului până la restituirea acestuia. Înțelegerea părților asupra unei dobânzi aferente, inclusiv și după expirarea datei de rambursare a împrumutului ar însemna acordul împrumutătorului ca împrumutatul să utilizeze banii împrumutați până la restituirea lor, indiferent de perioadă, în schimbul unei dobânzi într-o mărime acceptată.

Afirmă că, dobânda aferentă împrumutului exclude prin sine plata unei dobânzi de întârziere în baza art. 619 din Codul civil, deoarece se prezumă că, împrumutătorul este de acord ca împrumutul să fie utilizat de împrumutat în schimbul unei plăți sub formă de dobândă aferentă împrumutului.

Invocă că, conform art. 869 alin. (2) din Codul civil, înțelegerea asupra dobânzii prin care se încalcă dispoziția alin. (1) este nulă.

Declară că, în perioada 15 iulie 2013 - 09 septembrie 2014, Banca Națională a Moldovei a stabilit o rată anuală de 3,5 %, astfel, în speță, o dobândă rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei ar fi de 10% anual, iar raportată la numărul de zile dintr-un an ar constitui 0,027% zilnic.

În acest sens, susține că, rata rezonabilă împrumutului de 3 200 lei pentru o perioadă de 17 zile ar constitui suma de 14,9 lei, iar pentru 403 zile – 353,31 lei.

Atenționează că, prevederile pct. 2.2, 3.1, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/13 din 15 iulie 2013, conform cărora a fost calculată o dobândă în mărime de 320 lei pe un termen de 10 zile, ceea ce reprezintă 1% zilnic, precum și calcularea unei dobânzi de 1 % zilnic din suma împrumutului sunt abuzive și neproporționale ratei anuale de bază stabilită de Banca Națională a Moldovei, și urmează a fi declarate nule în partea ce depășesc rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei.

Menționează că, la data de 09 septembrie 2014, a expediat în adresa OM „Direx-Pro” SRL o somație, prin care a solicitat declararea nulității prevederilor contractuale enunțate, însă aceasta a fost lăsată fără răspuns.

Solicită declararea nulității relative ale pct. 2.2, 3.1, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/13 din 15 iulie 2013, încheiat între Alexandr Burac și OM „Direx-Pro” SRL în partea mărimii dobânzilor stabilite ce depășesc rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 11 iulie 2016 acțiunea inițială a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională a fost admisă, au fost declarate nule clauzele contractuale stabilite în pct. 2.2, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/13 încheiat la data de 15 iulie 2013 între Alexandr Burac și OM „Direx-Pro” SRL și au fost încasate de la OM „Direx-Pro” SRL în beneficiul lui Alexandr Burac cheltuielile de judecată compuse din 100 lei - taxa de stat și 1000 lei - cheltuielile de asistență juridică. Au fost încasate din contul OM „Direx-Pro” SRL în beneficiul statului cheltuielile poștale în mărime de 20,85 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 a fost admis apelul declarat de către OM „Direx-Pro” SRL, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și a penalității ca neîntemeiată și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial pretenția cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și au fost încasate de la Alexandr Burac în beneficiul OM „Direx-Pro” SRL suma de 385,70 lei, cu titlu de dobândă aferentă sumei împrumutului pentru perioada 26 iulie 2013 – 09 septembrie 2014 și suma de 300,31 lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 01 august 2013 – 09 septembrie 2014. A fost respinsă pretenția cu privire la încasarea excedentului dobânzii aferente revendicate în sumă de 9297,99 lei. A fost respinsă pretenția cu privire la încasarea penalității ca tardivă. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La data de 24 octombrie 2017, reprezentantul lui Alexandr Burac, avocatul Igor Chiriac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și, anume, prevederile art. 872 alin. (1) din Codul civil și au fost aplicate eronat prevederile art.869 alin. (1) din Codul civil, calculând dobândă aferentă împrumutului pentru perioada 01 august 2013 – 09 septembrie 2014, după expirarea termenului stabilit de acordare a împrumutului.

Menționează că, au fost admise încălcări ce au dus la soluționarea greșită a cauzei și, anume, dispunând încasarea dobânzii de întârziere conform art. 619 din Codul civil, instanța de apel a încălcat prevederile art. 240 alin. (3) CPC.

Susține că, în legătură cu faptul că, prima instanță a constatat nulitatea absolută a clauzelor contractuale stipulate în pct. 2.2, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/2013 din 15 iulie 2013, respectiv, nu mai pot fi calculate dobânzi prevăzute de contract, iar pe cale de consecință nu poate fi admisă nici pretenția privind încasarea dobânzii aferente împrumutului.

Afirmă că, în speță, a fost încheiat un contract de împrumut cu titlu oneros, cu indicarea termenului de rambursare a împrumutului și, anume, că împrumutul bănesc și toate plățile aferente devin scadente la data de 25 iulie 2013, termen, care a fost prelungit cu acordul părților, în modul prevăzut de contract până la 01 august 2017, respectiv, consideră că, dobânda aferentă împrumutului poate fi calculată în limitele termenului de acordare a împrumutului, iar încasarea acesteia pentru perioada 01 august 2013 – 09 septembrie 2014 este ilegală, deoarece este calculată după expirarea termenului de acordare a împrumutului, adică pentru perioada în care se afla în întârziere.

Relevă că, la expirarea termenului de acordare a împrumutului, se pot solicita doar dobânzi de întârziere, penalități și plăți de despăgubire și nicidecum dobânda aferentă împrumutului, iar în cazul în care partea solicită încasarea dobânzii aferente împrumutului rezultă că, aceasta este de acord de a prelungi perioada acordării împrumutului și, respectiv, nu poate solicita dobânzi de întârziere, penalități și despăgubiri.

Invocă că, rata rezonabilă aferentă creditului de 3200 lei pentru o perioadă de 17 zile, începând de la 15 iulie 2013 până la 01 august 2017, constituie suma de

14,9 lei ($3200/100 \times 10 = 320$ lei - dobânda rezonabilă anuală, iar $320/365$ zile \times 17 zile = 14,9 lei).

Astfel, consideră că, instanța de apel incorect a calculat și a încasat pentru aceeași perioadă 01 august 2017 – 09 septembrie 2014 atât dobânda aferentă împrumutului, cât și dobânda de întârziere, mai mult, aceste dobânzi se exclud una pe cealaltă.

Declară că, conform pct. 6.3 al contractului de împrumut nr. 16/07/13, pentru neachitarea la scadență a plăților lunare stabilite conform pct. 3.4 din contract sau în cerere scrisă conform capitolului V, împrumutatul va plăti o penalitate în mărime fixă, în sumă de 50 lei pentru fiecare zi de întârziere, dobânda la suma creditului și dobânda aferentă creditului de 1% pentru fiecare zi de întârziere, însă nu este clar ce s-a avut în vedere prin noțiunea de credit, or, în cazul din speță este încheiat un contract de împrumut și nicidecum unul de credit bancar prevăzut de art. 1236 din Codul civil sau de creditare a consumatorului prevăzut de art. 591 din Codul civil. Dacă se are în vedere că, noțiunea suma creditului este egală cu suma datoriei, atunci aceasta ar include: suma împrumutului + suma dobânzilor + suma penalităților, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 618 alin. (4) din Codul civil.

Mai mult ca atât, în această prevedere contractuală au fost introduse 2 tipuri de plată și, anume, 1) dobândă la suma creditului și 2) dobândă aferentă creditului, noțiuni care au fost incluse intenționat pentru a crea impresia că, la apariția situațiilor de întârziere, 1 % din sumă va include în sine 2 tipuri de plăți și aceste plăți nu sunt aferente sumei împrumutului, dar sunt aferente creditului, având ca scop de a reda consumatorului o închipuire denaturată. Or, conform prevederilor art. 732 din Cod civil, neclaritățile din condițiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părții care le-a formulat. În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care a stipulat-o. În toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 17 ianuarie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Prin referința depusă la data de 13 februarie 2018 reprezentantul OM „Direx-Pro” SRL, avocatul Vitalii Lazăr a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea penalității ca tardivă și menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe, iar în rest menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 15 iulie 2013, între OM „Direx-Pro” SRL, în calitate de împrumutător și Alexandr Burac, în calitate de împrumutat a fost încheiat contractul de împrumut nr. 16/07/13, prin care împrumutătorul s-a obligat să transmită cu împrumut împrumutatului mijloace bănești în condițiile prevăzute de prezentul contract, iar împrumutatul s-a obligat să primească și să restituie împrumutătorului suma împrumutului, dobânda, comisioanele și penalitățile prevăzute.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, OM „Direx-Pro” SRL a solicitat încasarea de la Alexandr Burac a sumei împrumutate în mărime de 3200 lei, a dobânzii aferente sumei creditului în mărime de 9984 lei calculată conform pct. 6.3 al contractului de împrumut, a penalității de întârziere în mărime de 9000 lei, calculată pentru o perioadă de 180 zile, conform pct. 6.3 al contractului de împrumut și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

La rândul său, Alexandr Burac, înaintând prezenta cerere reconvențională, a solicitat declararea nulității relative ale pct. 2.2, 3.1, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/13 din 15 iulie 2013, încheiat între OM „Direx-Pro” SRL și Alexandr Burac în partea mărimii dobânzilor stabilite ce depășesc rata de refinanțare a Băncii Naționale a Moldovei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii inițiale și temeinicii acțiunii reconvenționale, constatând nulitatea absolută a clauzelor contractuale stabilite în pct. 2.2, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/13 încheiat la data de 15 iulie 2013 între Alexandr Burac și OM „Direx-Pro” SRL și încasând de la OM „Direx-Pro” SRL în beneficiul lui Alexandr Burac cheltuielile de judecată compuse din 100 lei - taxa de stat și 1000 lei - cheltuielile de asistență juridică.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către OM „Direx-Pro” SRL, a ajuns la concluzia temeinicii acestuia, casând hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și a penalității ca neîntemeiată și pronunțând în această parte o nouă hotărâre, prin care a admis parțial pretenția cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și a încasat de la Alexandr Burac în beneficiul OM „Direx-Pro” SRL suma de 385,70 lei, cu titlu de dobândă aferentă din suma împrumutului pentru perioada 26 iulie 2013 – 09 septembrie 2014 și suma de 300,31 lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 01 august 2013 – 09 septembrie 2014, a respins pretenția cu privire la încasarea excedentului dobânzii aferente revendicate în sumă de 9297,99 lei și a respins pretenția cu privire la încasarea penalității ca tardivă, în rest menținând hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, instanța de apel greșit a admis parțial pretenția cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și a încasat de la Alexandr Burac în beneficiul OM „Direx-Pro” SRL suma de 385,70 lei, cu titlu de dobândă aferentă din suma împrumutului pentru perioada 26 iulie 2013 – 09 septembrie 2014 și suma de 300,31 lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 01 august 2013 – 09 septembrie 2014, precum și greșit a respins pretenția cu privire la încasarea penalității ca tardivă.

Conform pct. 2.2 din contractul de împrumut nr. 16/07/2013 din 15 iulie 2013, pentru acordarea împrumutului, împrumutatul achită împrumutătorului o dobândă aferentă sumei împrumutului, în mărime de 320 lei.

Conform pct. 3.4 din contractul enunțat, împrumutatul va rambursa împrumutul conform graficului, după cum urmează: data rambursării – 25 iulie 2013, soldul creditului – 3200 lei, dobânda – 320 lei și suma spre achitare – 3520 lei.

Conform pct. 5.1 din contract, împrumutatul are posibilitatea, în caz dacă are argumente solide, de a pune cerere în scris, de a amâna achitarea împrumutului, dar nu mai târziu de 2 zile lucrătoare până la data scadență. Dacă cererea va fi acceptată, împrumutătorul acordă împrumutatului posibilitatea de a amâna plata împrumutului dar pe timp nu mai mult de 15 zile, cu prevederea achitării împrumutatului sumei dobânzii creditului totale plătibile, conform pct. 2.2 și prin acordul împrumutatului de a achita 1% din suma împrumutului pentru fiecare zi de întârziere, iar conform pct. 5.2 din contract, după expirarea termenului indicat în cererea împrumutatului, acceptată de către împrumutător, împrumutatul este obligat să achite suma creditului, indicată în pct. 2.1 și dobânda, 1% pe zi de la suma creditului, indicată în pct. 2.1, calculată pentru fiecare zi. Dacă împrumutatul nu achită toate plățile în termenul indicat în cerere, intră în vigoare pct. 6.3.

Pct. 6.3 din contract prevede că, pentru neachitarea la scadență a plăților lunare stabilite conform pct. 3.4 din prezentul contract sau în cerere scrisă conform cap. V, împrumutatul va plăti o penalitate în mărime fixă, în sumă de 50 lei pentru fiecare zi de întârziere, dobânda la suma creditului și dobânda aferentă creditului – 1% pentru fiecare zi de întârziere.

La caz, se reține că, prima instanță, constatând nulitatea clauzelor contractuale stipulate în pct. 2.2, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/2013 din 15 iulie 2013, a făcut trimitere la art. 220 alin. (1) și (3) din Codul civil.

Conform art. 220 alin. (1) și (3) din Codul civil, actul juridic sau clauza care contravine normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel. Nulitatea clauzei nu atrage nulitatea întregului act juridic dacă se poate presupune că acesta ar fi fost încheiat și în lipsa clauzei declarate nulă.

Prin urmare, actul juridic care contravine legii se sancționează cu nulitate absolută de Codul civil.

Art. 217 alin. (1) din Codul civil prevede că, nulitatea absolută poate fi invocată din oficiu de instanța judecătorească. Or, în cazul în care la examinarea acțiunii despre declararea nulității relative se constată temeuri de nulitate absolută, instanța va admite acțiunea, constatând, totodată, în partea rezolutivă nulitatea absolută a actului juridic.

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, odată ce instanța de apel a concluzionat că, prima instanță corect a constatat nulitatea absolută a clauzelor contractuale stipulate în pct. 2.2, 3.4, 5.1, 5.2 și 6.3 din contractul de împrumut nr. 16/07/2013 din 15 iulie 2013, nu putea să admită parțial pretenția cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și să respingă pretenția cu privire la încasarea penalității ca tardivă.

Mai mult ca atât, instanța de apel, încasând de la Alexandr Burac în beneficiul OM „Direx-Pro” SRL suma de 300,31 lei, cu titlu de dobândă de

întârziere pentru perioada 01 august 2013 – 09 septembrie 2014, a încălcat art. 240 alin. (3) CPC, care prevede că, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant. Or, prin cererea de modificarea a pretențiilor OM „Direx-Pro” SRL a solicitat încasarea de la Alexandr Burac a sumei împrumutate în mărime de 3200 lei, a dobânzii aferente sumei creditului în mărime de 9984 lei calculată conform pct. 6.3 al contractului de împrumut, a penalității de întârziere în mărime de 9000 lei, calculată pentru o perioadă de 180 zile, conform pct. 6.3 al contractului de împrumut și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea penalității ca tardivă și de a menține în această parte hotărârea primei instanțe, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către reprezentantul lui Alexandr Burac, avocatul Igor Chiriac.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea dobânzii aferente din suma împrumutului și în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea penalității ca tardivă și se menține în această parte hotărârea Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău din 11 iulie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de microfinanțare „Direx-Pro” societate cu răspundere limitată împotriva lui Alexandr Burac cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii contractuale, a penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a lui Alexandr Burac împotriva Organizației de microfinanțare „Direx-Pro” societate cu răspundere limitată cu privire la declararea nulității relative a clauzelor contractului de împrumut și încasarea cheltuielilor de judecată.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2017 și hotărârea Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău din 11 iulie 2016 se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic